

ДЕЛЮВІАЛЬНІ УТВОРЕННЯ (від лат. deluo — змиваю) — геологічні наноси, що формуються внаслідок змивання зруйнованих гірських порід дощовими потоками і талими сніговими водами, а також їх сповзання під впливом сили тяжіння, морозного зсуву та плинності ґрунту (солифлюкція). Утворюються на схилах і біля їхнього підніжжя. Ін. назва — делювій. Як ген. тип визначені 1888 О. Павловим. Д. у. мають різний

склад (від глини і пісків до валунів) і мало відсортовані. У делювії золотonos. р-нів утворюються розсипні родовища золота (Берегів. нагір'я в Закарпатті), а також олова, вольфраму та ін. металів. Делювіал. четвертинні суглинки широко використовують, зокрема і в Україні ще з часів трипіл. культури, для виготовлення буд. матеріалів і глиняного посуду.

Н. В. Вергельська

Бібліографічний опис:

Делювіальні утворення / Н. В. Вергельська // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21379>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).